

Jogalapok és fontosabb érvek

1970-ben az aughinishi alapítók ígéretet kaptak arra vonatkozóan, hogy az írországi Shannonban akkor még tervezett üzemben folytatott timföldgyártáshoz tüzelőanyagként használandó olaj a jövedéki adó tekintetében mentességben részesül. 1983-ban az üzem Aughinish-ben megkezdte működését, és az ír hatóságok értesítették a Bizottságot, hogy szándékukban áll a jövedéki adó alóli mentességre vonatkozó kötelezettségvállalásnak megfelelni. A felperes azt állítja, hogy a mentességet engedélyezték továbbá későbbi bizottsági határozatok ⁽¹⁾. 2000-ben a Bizottság felvetette az állami támogatás kérdését, amely a hivatalos vizsgálat megindításához vezetett, majd a megtámadott határozat elfogadásához.

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság jogilag tévesen állapította meg, hogy az érintett támogatás új támogatás, és nem létező támogatás.

A felperes álláspontja szerint még abban az esetben is, ha a támogatás új támogatásnak minősül, amelyet 1983-ban a nyújtásakor be kellett jelenteni, a Bizottság elismeri, hogy a támogatást ezen időpontban bejelentették. A Bizottság mulasztása arra vonatkozóan, hogy az általa meghatározott határidőn belül határozatot hozzon, az érintett támogatást létező támogatássá alakította. Másodlagosan a felperes azt állítja, hogy a Bizottság valamennyi releváns alkalommal a támogatást létező támogatásként kezelte, és az általa 1992-ben tett egyoldalú nyilatkozat ezt megerősíti.

Ezenfelül a 659/1999 rendelet ⁽²⁾ 15. cikkével összefüggésben értelmezve a rendelet 1. cikke b) pontjának iv) alpontja értelmében, mivel az állami támogatás több, mint tíz éve fennállt, és az abban meghatározott időkorlát lejárt, a támogatás létező támogatássá vált, és a Bizottság által elfogadott eljárások ennek felülvizsgálatára vonatkozóan jogellenesek.

Első érvére vonatkozóan a felperes azt is állítja, hogy a támogatás az ír hatóságok részéről az 1973-as csatlakozást megelőzően vállalt jogilag kötelező kötelezettségvállalás tárgyát képezte. A felperes álláspontja szerint a támogatást kizárólag ezen érv alapján is már meglévő támogatásnak kellett volna minősíteni.

A felperes egy további érvével azt állítja, hogy a határozat sérti a jogbiztonság elvét, mivel ellentmond a Tanács által a Bizottság javaslatára egyhangúan elfogadott határozatnak. A határozat szintén közvetlenül ellentmond az ásványi olajok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló 92/81/EGK irányelv ⁽³⁾ 8. cikke (5) bekezdésének, amely a Bizottság számára előírta, hogy nyújtson be javaslatot a verseny torzítására vagy a belső piaccal való összeegyeztethetlenségre vonatkozóan, amely a Tanács egyhangú jóváhagyásának tárgya.

Ezenfelül a Bizottság állítólagosan megsértette, legalábbis a támogatási intézkedés kedvezményezettje tekintetében, a bizalomvédelem elvét, mivel a Tanács kifejezetten engedélyezte az eltérést 2006. december 31-ig.

Végezetül a felperes álláspontja szerint a Bizottság alapvető jogi rendelkezést sértett meg, és hatáskörével visszaélve járt el, beleértve a megtámadott határozat késedelmes elfogadását, tekintettel különösen arra a tényre, hogy a kérdéses támogatásról először 1983-ban kapott bejelentést. A Bizottság továbbá figyelmen kívül hagyta a 92/81/EGK irányelvben foglalt eljárásokat, és a kérdéses támogatási rendszer összeegyeztethetőségére vonatkozó nyilvános nyilatkozatokat. Eljárása miatt ezért a Bizottság joga a támogatás visszatérítésének elrendelésére mindenképpen kizárt.

⁽¹⁾ A 92/81/EGK irányelv 8. cikke (4) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően a tagállamok részére bizonyos speciális célokra felhasznált ásványi olajokra a csökkentett mértékű jövedéki adó, illetve jövedékiadó-mentesség alkalmazásának engedélyezéséről szóló, 1992. október 19-i 92/510/EGK tanácsi határozat (HL L 316., 16. o.) és egyéb későbbi határozatok.

⁽²⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.)

⁽³⁾ Az ásványi olajok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/81/EGK irányelv (HL L 316., 12. o.)

2006. február 21-én benyújtott kereset – UPM-Kimmene Oyj kontra Bizottság

(T-53/06. sz. ügy)

(2006/C 86/80)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az UPM-Kimmene Oyj (Helsinki, Finnország)
(képviselők: B. Amory, E. Friedel és F. Bimont ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- részlegesen semmisítse meg a határozatot, amennyiben az megállapította, hogy a Rosenlew Saint Frères Emballage 1994. július 18-tól 1999. január 31-ig részt vett az európai szintű Valveplast-találkozókon, és hogy egységes és folytatódó jogsértés valósult meg a Rosenlew Saint Frères Emballage rövid ideig tartó részvételével a Valveplast-találkozókon (1997. november 21-től 1998. november 26-ig) és a nyitott szájú ipari zsákokkal foglalkozó francia találkozókra való együttműködésével;

- csökkentse a határozatban a felperesre kiszabott bírság mértékét;
- kötelezze a Bizottságot, hogy térítse vissza a felperesnek a bírságnak a jogtalanul fizetett részét, valamint a késedelmi kamatot a bírság kifizetésétől a Bizottság teljes és végleges visszafizetéséig terjedő időszakra; és
- kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a COMP/F/38.354 ipari zsákok ügyben 2005. november 30-án hozott C(2005)4634 végül. bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri. A felperes nem vitatja a megállapított tények anyagi igazságát, azonban arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat számos értékelési hibát tartalmaz, a felperes leányvállalatával, a Rosenlew Saint Frères Emballage vállalkozással, és annak a kartell tevékenységében való részvételével kapcsolatban, és a bírság összegének csökkentését kéri azon az alapon, hogy az indokolatlan és aránytalan.

Keresete alátámasztásául a felperes az EK 81. cikk (1) bekezdésének alkalmazása során elkövetett ténybeli hibákra hivatkozik. A felperes azt állítja, hogy a határozatban nem szerepel a Rosenlew Saint Frères Emballage egységes és folytatólagos jogsértésére irányuló bizonyíték. Másrészt a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen értékelte a jogsértés időtartamát. A felperes szerint a Bizottság nem bizonyította, hogy a Rosenlew Saint Frères Emballage 2004. december 4-től részt vett a kartell tevékenységében a zárt ipari zsákok ágazatában, illetve az európai szintű Valveplast-találkozókon. A felperes hozzáteszi, hogy nincs elegendő bizonyíték a Rosenlew Saint Frères Emballage részvételére a nyitott szájú ipari zsákokkal foglalkozó francia csoport találkozóin 1999. január 31-ig.

A felperes továbbá az arányosság, egyenlő bánásmód és tisztesség általános elveinek megsértésére hivatkozik, valamint a bírság kiszabásakor vétett értékelési hibákra.

A felperes elsősorban azzal érvel, hogy a Bizottság túllépte az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörének határait azáltal, hogy az elkövetett jogsértés súlyához képest aránytalanul határozta meg a bírság kezdő összegét. Ezzel kapcsolatban a felperes vitatja a 2. elrejtendő tényezőt és azt állítja, hogy a teljes kartellnek az ipari zsákok piacán 1996-ban meglévő piaci részesedése nem a megfelelő alap a bírság alapösszegének kiszámítására.

Másodszorban a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen ítélte meg a Rosenlew Saint Frères Emballage részvételének időtartamát a kartell tevékenységében.

Harmadsorban a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem vette kellőképpen figyelembe azt a tényt, hogy a felperes felelősségét csak anyavállalat minőségében lehetett megállapítani, és így megsértette a tisztességeség követelményét.

Negyedsorban a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság nem értékelt bizonyos enyhítő körülményeket, és helytelenül állapította meg a visszaesést mint súlyosító körülményt.

Végül a bírság végső összegének kiszabása tekintetében a felperes kifogásolja azt, hogy a Bizottság a kartellt a versenyjog különösen súlyos megsértéseként értékelte, mivel a kartellnek valójában csak korlátozott hatása volt a versenyre és korlátozott területen érvényesült.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogát azáltal, hogy a közigazgatási szakaszban nem tekinthetett be egyes bizonyítékokba, amelyekre a Bizottság a Rosenlew Saint Frères Emballage által elkövetett jogsértés időtartamával és terjedelmével kapcsolatos megállapításait alapította.

2006. február 23-án benyújtott kereset – Low & Bonar és Bonar Technical Fabrics kontra Bizottság

(T-59/06. sz. ügy)

(2006/C 86/81)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: a Low & Bonar plc (Dundee, Egyesült Királyság) és a Bonar Technical Fabrics NV (Zele, Belgium) (képviselők: L. Garzaniti ügyvéd és M O'Regan solicitor)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság

- teljes egészében semmisítse meg a COMP/F/38.354 ipari zsákok ügyben 2005. november 30-án hozott C(2005)4634 megtámadott bizottsági határozatot, amennyiben az a felperesekre vonatkozik;